

18.08.2011.godine

VOĐA „LEGENDI“ ZORAN DAŠIĆ ZA „DAN“ O CRNOGORSKOJ TURNEJI I TRAJANJU KULTNE GRUPE

Pjesma se rađala i u kanjonu Morače

Nismo se iznenadili sjajnom reakcijom nikšićke publike, kao ni onom na koncertima koje smo nedavno održali u Podgorici i Herceg Novom, ali jesmo što je većina horski pjevala pjesme od prije 15 i 20 godina. Znači da vole našu muziku, i da ona traje.

Ponovo dolazimo 19. avgusta u Podgoricu, a sutradan ćemo imati i solistički koncert na gradskom trgu u Pljevljima. Kao i uvek pružićemo maksimum.

Kako vrijeme prolazi publika sve više potvrđuje da im se sviđa ono što radimo što nas motiviše da se bavimo ovim poslom onako kako smatramo da treba, profesionalno i časno - izjavio je u razgovoru za „Dan“ kantautor i vođa kultne grupe „Legende“ Zoran Dašić – Daša.

On sa svojim bendom nastavlja turneju Crnom Gorom, koja je ovog ljeta bila u znaku gostovanja u Bijelom Polju u okviru Tamburaškog festivala, pa zatim koncerte u Baru, Tivtu...

Fanovi „Legendi“, a ima ih u svim generacijama, prateći ono što donose na muzičkoj sceni potvrđuju da su poput vina – što vrijeme više odmiče kvalitet dolazi do izražaja. - U praksi se pokazalo da mi ne stvaramo „hitove“, već evergrin. Kad se u „klasičnoj“ analizi pogleda šta je „hit“, a šta evergrin može se uočiti da nemamo ni jednu pjesmu koja se u roku od nekoliko dana do besvijesti zavrtjela i posle potpuno zaboravila. Hitovi zapravo najčešće nestaju posle jedne sezone, a dobre pjesme traju godinama, i zauvijek ostaju. Za naše pjesme često treba par godina da zažive, a srećan je onaj umjetnik čije riječi i note tek posle par godina dožive najljepše trenutke. Da smo drugačije radili smatram da nas ne bi otkrivale i tražile nove generacije, kao ni publika u krajevima na prostoru bivše SFRJ, u kojima do sada nismo bili zbog raznih barijera - priča Dašić.

On veruje da su zahvaljujući kvalitetnim pjesmama koncertno aktivni svih ovih godina. - Trajanje podrazumijeva potražnju pjesama i koncerata od strane publike - ističe Dašić i ukazuje da su „Legende“ sada zvanično ušle i na diskografsko tržište BiH. Za sarajevski „Hayat“ izdali su CD „Antologija 3“, a ova kuća ima punkt i u Sloveniji i Hrvatskoj. Na novom nosaču zvuka je kompilaciji pjesama sa uvijek aktuelnih albuma „Antologija 1 i 2, i novog CD-a „Sjaj od plamena“.

- Izabrali smo 12 pjesama koje po našem utisku za sada najbolje prolaze na tim teritorijama, i ponovo snimili, u novim aranžmanu. Tako da sada one pjesme od prije 15 godina zahvaljujući iskustvu i tehnici koja je mnogo napredovala zvuče mnogo bolje. Nismo odstupili mnogo od prvih verzija pjesama, ali ih sada dosta zrelije donosimo. Pošto pjesme traju i dobro su urađene otvorili smo mogućnost za drugi „best of“ - otkriva Dašić.

Kada su u pitanju koncerti, napominje da „Legende“ jesu pristalice da prije održe koncert u dvorani koja ima dobru akustiku, ali da postužu odličan zvuk i u drugim prostorima, i na otvorenom.

- Prošle je godine na beogradskom Bir festu na Ušću publika skakala i pjevala, a nadamo se takvoj atmosferi i u Podgorici i Pljevljima. Mnogi kažu da smo mi melanholic koji godinama izvode istu pjesmu, a kod nas je zastupljen i klasičan pop i izvorna muzika.

U Sava centru dvije trećine hale bilo je na nogama i pjevalo u glas. Sve je stvar aranžmana i ozvučenja koje se podešava u zavisnosti od prostora, a samo neznalice ne vide razliku u našoj muzici. Neko kaže „Vi zarađujete puno para, održali ste 47 koncerata u Centru Sava, a 80 odsto para je otišlo na redovne troškove i da bi sve zvučalo i izgledalo dobro - priča Dašić.

Na naše pitanje zašto rijetko pjevaju u inostranstvu odgovara da oni prije svega održavaju koncerte, a da posljednje dvije decenije naši muzičari u dijaspori uglavnom nastupaju po kafanama.

- I mi često nastupamo gdje god nas pozovu, ali ne možemo pod lošim uslovima ili da nešto prepustimo slučaju. Smiješno mi je kad neko kaže da održava koncerte u inostranstvu. Svakako da zarade više para od nas, jer pjevaju sve i svašta, i naši ljudi u dijaspori prije odu u srpske klubove i kafane gdje se provesele, popiju, ostave pare i odu.

Koncertne i pozorišne sale u inostranstvu se zakazuju i plaćaju par mjeseci unaprijed, a organizatorima se ne vraćaju pare ako se izvođač razboli. Sve to je veliki rizik, a ima i drugi problema. Jedan od njih je u navici naših ljudi.

U Sidneju smo zakazali koncert u pozorištu koje se nalazi u Starom gradu i sve karte su prodate i rezervisane, a trećina sale bila je prazna jer ljudi nisu znali da pronađu gde je to, zalutali su. Po inerciji idu u srpske klubove, a u tom pozorištu mnogi nikad nisu ni bili. U Švedskoj smo imali koncert u hali u kojoj je prije nas bio Pavaroti, Huelio Iglesias... i isto se dogodilo. U srpskim klubovima posle našeg repertoara publika bi tražila i neke pjesme koje nisu dio našeg repertoara - objašnjava Dašić.

Tokom 25 godina rada sa „Legendama“ napisao je pregršt romantičnih pjesama na koja bude najiskrenija i najdublja osjećanja. Na pitanje odakle mu inspiracije i kako izvire čarolija riječi koje utka u muziku obojenu specifičnim zvukom, odgovara da je potrebno više stvari, a jedna od njih je vječna nadogradnja čitanjem i obrazovanjem.

- Pored lijepih riječi u stihovima, pjesma mora da nosi poruku i da u nju stane mini film. Uspješna je ako nešto kaže, kad se slušalac zamisli dok je sluša i ne ostane ravnodušan nakon poslednjih taktova. Prirodno je da se svako, u zavisnosti od svojih ličnih i ljubavnih osjećanja, koje uglavnom sudbonosno nikog ne zaobilaze, može pronaći u tekstu, strofi ili bar stihu. Književni sam fanatik i čitanje mi nije samo bijeg od surove stvarnosti već i mogućnost da u riječima na papiru lako izrazim naboje osjećanja u trenutku inspiracije - objašnjava Dašić. Ističe da voli da sluša pametne sagovornike, prave intelektualce, jer gaji kult lijepog pričanja, a takvih sagovornika je danas sve manje.

- Toga je još malo ostalo u Crnoj Gori i Hercegovini, ali i tu polako izumire - kaže Dašić.

Jednu od najslušanijih pesama „Kako ja umem da sanjam" sa novog albuma napisao je upravo na putu za Crnu Goru.

- Krenuli smo kombijem iz Beograda u ponoć i svi su zaspali, a ja sam sjedeći kod vozača, kod Zlatibora počeo da pišem pesmu a završio je kad smo bili kod Kanjona Morače. Tako da je vozač Zare prvi čuo, priča Daša, koji nikada nije želio da prodaje pjesme, iako su mnoge kolege tražile nakon što su napravili bum sredinom devedesetih sa „Ne pitaj", „Zbog tebe", „Ta oka dva"...

- Ne volim čin prodaje pjesama. Godišnje napišem veoma malo, pa bi bilo apsurdno da prodam bolje pjesme a da mi snimamo ono što ostane. To mi i onako ne bi riješilo životna pitanja, a uostalom nikad me nije previše interesovala ta materijalna strana. Kad nisam zadovoljan prvom strofom bacim je i pišem ispočetka, a mogao sam to i te kako da iskoristim, da završim tekst i prodam, ali nisam htio, priča Dašić.

Posao posle Nikšića

- Nakon smrti producenta Velimira Nikšića - Nikše nemamo stalnog menadžera, već smo otvoreni za saradnju sa svima. Mnogi ugostitelji i oni koji se bave organizovanjem nastupa, manifestacija direktno nas potraže na sajtu. Uglavnom smo imali dobro iskustvo što se tiče organizacije i sa ljudima koji nisu striktno iz našeg branše, a hoće i mogu dobro da odrade posao - priča Dašić.

Momački dani Vasojevića

- Kao mladić često sam sa raznim rok bendovima svirao na terasama po Crnoj Gori. Te prave morske svirke ostale su mi u divnom sjećanju, kaže Dašić, i napominje da je rodom iz Vasojevića, iz Berana.

M.NJEGUŠ